

สำเนาบันทึกการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลค้อใต้

สมัยสามัญ สมัยที่ 3/2562

วันที่ 13 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2562

ผู้มาประชุม

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ
1	นายเอกสิทธิ์ จินดา	ประธานสภา อบต.ค้อใต้	เอกสิทธิ์ จินดา
2	นายสมปอง ดุลยะลา	รองประธานสภา	สมปอง ดุลยะลา
3	นายวีระชาติ กันทะลือ	ส.อบต. หมู่ 1	วีระชาติ กันทะลือ
4	นายวีระวัฒน์ สุขเสริม	ส.อบต. หมู่ 2	วีระวัฒน์ สุขเสริม
5	นายอดุล พันธวงศา	ส.อบต. หมู่ 2	อดุล พันธวงศา
6	นายชูชัย มูลเพ็ญ	ส.อบต. หมู่ 3	ชูชัย มูลเพ็ญ
7	นายสุจิน รักษาภูมิ	ส.อบต. หมู่ 3	สุจิน รักษาภูมิ
8	นายจันทร์ ชันทะโคตร	ส.อบต. หมู่ 4	จันทร์ ชันทะโคตร
9	นายถวิล รันวงศา	ส.อบต. หมู่ 4	ถวิล รันวงศา
10	นางกรรณิกา อิมะสาร	ส.อบต. หมู่ 5	กรรณิกา อิมะสาร
11	นางสาววิไล อิมะสาร	ส.อบต. หมู่ 5	วิไล อิมะสาร
12	นายประยูร ภูแข่งหมอก	ส.อบต. หมู่ 6	ประยูร ภูแข่งหมอก
13	นางอาระพร อินทวิเศษ	ส.อบต. หมู่ 6	อาระพร อินทวิเศษ
14	นายปรีชา โทบุตร	ส.อบต. หมู่ 7	ปรีชา โทบุตร
15	นายเกียรติศักดิ์ ศรีคำ	ส.อบต. หมู่ 7	เกียรติศักดิ์ ศรีคำ
16	นายสุรสี มูลเพ็ญ	ส.อบต. หมู่ 8	สุรสี มูลเพ็ญ
17	นายสุบรรณ ชนกะกิจ	ส.อบต. หมู่ 9	สุบรรณ ชนกะกิจ
18	นางทิวรัตน์ โสภานุ	ส.อบต. หมู่ 9	ทิวรัตน์ โสภานุ
19	นายบุญเสียง ศรีจันทร์	ส.อบต. หมู่ 10	บุญเสียง ศรีจันทร์
20	นายสุธี สุขเมฆา	ส.อบต. หมู่ 10	สุธี สุขเมฆา
21	นางสุพัตรา ไบภักดี	เลขานุการสภา อบต.ค้อใต้	สุพัตรา ไบภักดี

ผู้เข้าร่วมประชุม

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ
1	นายชัยยงค์ สายมายา	นายกฯ อบต.ค้อใต้	ชัยยงค์ สายมายา
2	ร.ต.รำไพ รักษาภูมิ	รองนายกฯ อบต.	รำไพ รักษาภูมิ
3	นายภูเวียง อุปัทมย์	รองนายกฯ อบต.	ภูเวียง อุปัทมย์
4	นางปรางทอง ชาระวงศ์	เลขานุการนายกฯ อบต.	ปรางทอง ชาระวงศ์
5	นายธีรทัศน์ วชิรปการ	นักวิเคราะห์	ธีรทัศน์ วชิรปการ

ผู้มาประชุม 21 คน

ผู้เข้าร่วมประชุม 5 คน

ประธานกล่าวเปิดประชุมเวลา 09.30 น.

ระเบียบวาระที่ 1 ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

ไม่มี

ระเบียบวาระที่ 2 รับรองรายงานการประชุมครั้งที่แล้ว

รับรองรายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลค้อใต้ สมัยสามัญ

สมัยที่ 1 ประจำปี 2562 วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2562

ที่ประชุม รับรองบันทึกการประชุมเป็นเอกฉันท์ ด้วยคะแนนเสียง 20 เสียง

ระเบียบวาระที่ 3 ยุติเพื่อพิจารณา

3.1 ร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2561-2565

ประธาน แจ้งให้ฝ่ายเลขาฯ นำเสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2561-2565 และแจ้งแก่ที่ประชุมว่า

ในขณะนำเสนอหาท่านใดสงสัยประเด็นใดให้ยกมือถามได้ทันที

ที่ประชุม รับทราบ ถือปฏิบัติ

เลขาฯ

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลค้อใต้

๑. ด้านกายภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑.๑ ที่ตั้ง

ที่ตั้งเลขที่ ๔๔๗ หมู่ที่ ๓ บ้านขาม ถนนนิโย ตำบลค้อใต้ อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร อยู่ห่างจากอำเภอสว่างแดนดิน ๒๐ กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดสกลนคร ๑๐๕ กิโลเมตร มี ๑๐ หมู่บ้านดังนี้

๑. บ้านค้อใต้	หมู่ที่ ๑
๒. บ้านหนองแค	หมู่ที่ ๒
๓. บ้านขาม	หมู่ที่ ๓
๔. บ้านชุมพล	หมู่ที่ ๔
๕. บ้านคำเจริญ	หมู่ที่ ๕
๖. บ้านหนองไผ่	หมู่ที่ ๖
๗. บ้านท่าวัด	หมู่ที่ ๗
๘. บ้านนาสมบุญ	หมู่ที่ ๘
๙. บ้านขามพัฒนา	หมู่ที่ ๙
๑๐. บ้านหนองแคสอง	หมู่ที่ ๑๐

แผนที่ตำบลค้อใต้โดยสังเขป

สภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบเหมาะแก่การทำเกษตร การปลูกพืชไร่ การขุดบ่อบาดาล

เพื่อทำการเกษตร

๑.๓ ภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศ สภาพอากาศเป็นแบบมรสุม โดยทั่วไปมี ๓ ฤดู

- ฤดูร้อน ระยะเวลาประมาณ ๓ เดือน ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ - พฤษภาคม
- ฤดูฝน ระยะเวลาประมาณ ๕ เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน - ตุลาคม
- ฤดูหนาว ระยะเวลาประมาณ ๔ เดือน ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์

๑.๔ ลักษณะของดิน

เป็นดินร่วนปนทราย บางพื้นที่เป็นลักษณะดินเค็ม

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

ตำบลค้อใต้มีแหล่งน้ำสำคัญไหลผ่าน คือ ลำน้ำสงคราม, ลำห้วยตาซุย, ลำห้วยปอแดง, ลำห้วยกุดนางอำ, ห้วยกุดจิก, ห้วยก้านเหลือง, ห้วยวังบั๊กตุ่มและมีหนองน้ำขนาดใหญ่ คือ หนองแคและหนองบะกลาง ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพทางการเกษตร

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ตำบลค้อใต้มีป่าไม้ชุมชนที่ได้รับการอนุรักษ์ในบริเวณวัด ส่วนใหญ่เป็นไม้ยืนต้นไม้ผลัดใบ

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการเมืองการปกครอง

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ผู้ปกครอง	หมายเหตุ
๑	บ้านค้อใต้	นายเสกทอง หงษ์ทอง	กำนัน
๒	บ้านหนองแค	นายอนนท์ ประชานันท์	ผู้ใหญ่บ้าน
๓	บ้านขาม	นางสมถวิล พรหมแสงใส	ผู้ใหญ่บ้าน
๔	บ้านชุมพล	นายพรหมมา บุตรจันทร์	ผู้ใหญ่บ้าน
๕	บ้านคำเจริญ	นายราวี โคตรบุรี	ผู้ใหญ่บ้าน
๖	บ้านหนองโซ่	นายอุดมชัย อาลัย	ผู้ใหญ่บ้าน
๗	บ้านท่าวัด	นายบุญใส โทบุตร	ผู้ใหญ่บ้าน
๘	บ้านนาสมบูรณ์	นายบุญหลาย จันทร์สว่าง	ผู้ใหญ่บ้าน
๙	บ้านขามพัฒนา	นายจันทะ มลศิลป์	ผู้ใหญ่บ้าน
๑๐	บ้านหนองแคสอง	นายชาลี ศรีไชยมูล	ผู้ใหญ่บ้าน

มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	จรดตำบลบงใต้	อำเภอสว่างแดนดิน	จังหวัดสกลนคร
ทิศใต้	จรดตำบลบงเหนือ	อำเภอสว่างแดนดิน	จังหวัดสกลนคร
ทิศตะวันออก	จรดตำบลหนองหลวง	อำเภอสว่างแดนดิน	จังหวัดสกลนคร
ทิศตะวันตก	จรดตำบลบ้านยา	อำเภอหนองหาน	จังหวัดอุดรธานี

เนื้อที่

พื้นที่ ๓๕ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๒๑,๘๗๕ ไร่

พื้นที่ทำการเกษตรประมาณ ๑๗,๕๐๐ ไร่

พื้นที่อยู่อาศัยประมาณ ๕๐๐ ไร่

๒.๒ การเลือกตั้ง

มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น กรณีครบวาระการดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๙ เดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๖ และคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ประกาศการรับรองผลการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๔ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๖ โดยจะครบวาระการดำรงตำแหน่งในวันที่ ๑๘ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับประชากร

ประชากรทั้งสิ้น	๖,๗๘๕	คน
แยกเป็นชาย	๓,๓๒๔	คน
แยกเป็นหญิง	๓,๔๖๑	คน
ความหนาแน่นเฉลี่ย		คน / ตารางกิโลเมตร
ความหนาแน่นเฉลี่ย		ครัวเรือน / ตารางกิโลเมตร
จำนวนครัวเรือน	๑,๗๙๘	หลังคาเรือน

ตารางแสดงจำนวนประชากรในพื้นที่ตำบลค้อใต้

ตารางที่ ๑ สถิติประชากรชาย/หญิง และจำนวนครัวเรือนระดับตำบล ประชากรทั้งสิ้น ๖,๗๘๕ คนแยกเป็นชาย ๓,๓๒๔ คน หญิง ๓,๔๖๑ คน จำนวน ๑,๗๙๘ ครัวเรือน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร (คน)		
		(หลังคา)	ชาย	หญิง	รวม
๑	ค้อใต้	๑๒๒	๒๐๗	๒๒๓	๔๓๐
๒	หนองแค	๑๙๑	๓๒๒	๓๓๒	๖๕๔
๓	ขาม	๓๐๐	๕๒๕	๖๐๓	๑,๑๒๘
๔	ชุมพล	๒๕๗	๔๖๕	๔๖๕	๙๓๐
๕	คำเจริญ	๒๒๑	๕๐๐	๔๕๖	๙๕๖
๖	หนองไผ่	๑๑๑	๑๙๘	๒๑๗	๔๑๕
๗	ท่าวัด	๖๓	๑๒๒	๑๒๓	๒๔๕
๘	นาสมบุรณ์	๑๓๕	๑๗๖	๑๘๘	๓๖๔
๙	ขามพัฒนา	๒๓๖	๔๕๐	๕๓๑	๙๘๑
๑๐	หนองแคสอง	๑๖๒	๓๕๙	๓๒๓	๖๘๒

ที่มา : ๑.สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง อำเภอสว่างแดนดิน

(ข้อมูล ณ วันที่ ๕ เดือน กันยายน ๒๕๖๑)

สภาพทางสังคม

องค์การบริหารส่วนตำบลค้อใต้ มีลักษณะทางสังคมเป็นแบบสังคมร่วมสมัย โดยนำเอาศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษมาผสมผสานกับวัฒนธรรมสมัยใหม่ ประชาชนในชุมชนมีการดำรงชีวิตที่เรียบง่าย อยู่ร่วมกันแบบพึ่งพาอาศัย เป็นสังคมเกษตรกรรมที่สงบสุข ในชุมชนไม่มีความขัดแย้งทั้งทางศาสนา วัฒนธรรม และกฎระเบียบ

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ตำบลค้อใต้ มีโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๖ แห่ง

๑. โรงเรียนบ้านค้อใต้

หมู่ ๑

๒. โรงเรียนหนองแคนหนองไผ่(อำนวยการศิลป์)	หมู่ ๒
๓. โรงเรียนบ้านขาม (ขามเขตวิทยาการ)	หมู่ ๓
๔. โรงเรียนชุมพลศึกษา	หมู่ ๔
๕. โรงเรียนคำเจริญวิทยา	หมู่ ๕
๖. โรงเรียนกุดจิกนาสมบุรณ์	หมู่ ๘

มีโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง คือ โรงเรียนบ้านขาม (ขามเขตวิทยาการ) หมู่ ๓ เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ทำการเรียนการสอนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ๑ แห่ง ณ บ้านชุมพล

๔.๒ สาธารณสุข

มีสถานอนามัย จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่บ้านขาม หมู่ ๓ เป็นสถานอนามัยเฉลิมพระเกียรติฯ ขนาดใหญ่

๔.๓ อาชญากรรม

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

มี อปพร. ทุกหมู่บ้าน	จำนวน ๑๓๓ คน
มี ตำรวจบ้าน	จำนวน ๔๑ คน
มี หน่วยกู้ภัยตำบลค้อใต้	บริการประชาชนตลอด ๒๔ ชั่วโมง

๔.๔ ยาเสพติด

๑. ผู้เสพสารเสพติด ที่ได้รับการบำบัด จำนวน ๕ คน

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลค้อใต้ ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

- ๑ ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ

สถาบันและองค์กรศาสนา

ตำบลค้อใต้ มีวัดจำนวน ๗ แห่ง วัดที่มีชื่อเสียงคือ วัดป่าแก้ว ตั้งอยู่ที่บ้านชุมพล หมู่ที่ ๔ ซึ่งมีหลวงพ่ออุ่นหล้า ฐิตธัมโม เป็นพระที่ปฏิบัติชอบ เป็นที่เคารพนับถือของประชาชนในตำบลและพุทธศาสนิกชนทั่วไป และ วัดพระธาตุฝุ่น ตั้งอยู่ที่บ้าน คำเจริญ หมู่ที่ ๕

วัดในตำบลค้อใต้ มีดังนี้

๑. วัดสว่างแดนดิน	หมู่ ๑
๒. วัดมาลานิมิตร	หมู่ ๒
๓. วัดป่าแก้ว	หมู่ ๔
๔. วัดพระธาตุฝุ่น	หมู่ ๕
๕. วัดมงคลไชยาราม	หมู่ ๖
๖. วัดแจ้งวิสุทธิาราม	หมู่ ๗
๗. วัดดงเงินทอง	หมู่ ๑๐

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคม

มีถนนเชื่อมต่อทุกหมู่บ้าน โดยมีถนนลาดยางผ่าน ๑๐ หมู่บ้าน คือ บ้านค้อใต้ ,บ้านหนองไผ่,บ้านหนองแคน,บ้านหนองแคนสอง,บ้านขาม,บ้านขามพัฒนา,บ้านนาสมบุรณ์,บ้านชุมพล,บ้านคำเจริญ และบ้านท่าวัด มีรถโดยสาร

ประจำทางทั้งประเภทปรับอากาศและประเภทพัดลม ในการเดินทางไปจังหวัดเดียวกันหรือต่างจังหวัดและยังมีรถสองแถวบริการในการเดินทางเข้าอำเภอสว่างแดนดิน

๕.๒ การไฟฟ้า

ประชาชนในเขตตำบลค้อใต้ มีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน แต่เนื่องจากการขยายเขตครัวเรือนออกไปพักอาศัยตามไร่นา ทำให้ไฟฟ้ามิใช้ไม่ถึง

๕.๓ การประปา

- แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำน้ำ, ลำห้วย	๖	สาย
บึง,หนองและอื่นๆ	๑๓	แห่ง

- แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

ฝาย	๑๓	แห่ง
บ่อน้ำตื้น	๑๐	แห่ง
บ่อโยก (บาดาล)	๑๓	แห่ง

๕.๔ โทรศัพท์

การติดต่อสื่อสารส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่และมีเสาสัญญาณโทรศัพท์ ๓ สัญญาณ ได้แก่ บมจ.โทเทิ แล็คซิสมคอมมูนิเคชั่น, ดีแทค และ ทรู

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

๑. มีไปรษณีย์ จำนวน ๑ แห่ง ให้บริการ เวลา ๐๘.๐๐ น. – ๑๖.๐๐ น. ในวันจันทร์ – เสาร์ (วันเสาร์ ครึ่งวัน) หยุดวันอาทิตย์

๕.๖ เส้นทางคมนาคม

มีการคมนาคมที่สะดวก มีถนนเชื่อมต่อทุกหมู่บ้าน โดยมีถนนลาดยางผ่านทั้ง ๑๐ หมู่บ้าน

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรในพื้นที่ตำบลค้อใต้ ส่วนมาก ๘๐ % ประกอบอาชีพทางการเกษตรกร เช่น ทำนา ทำไร่

๖.๒ การประมง

ประชากรในพื้นที่ตำบลค้อใต้ ไม่มีการประมง

๖.๓ การปศุสัตว์

เป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและเป็นอาชีพเสริม เช่นการเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ ปลา เป็นต้น

๖.๔ การบริหาร

ธนาคาร	๑	แห่ง
รีสอร์ท	๓	แห่ง
ปั้มน้ำมัน	๒	แห่ง
โรงสี	๑๕	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ปี พ.ศ.๒๕๖๒ ตำบลค้อใต้ ได้รับการประเมินการจัดประเภทชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี เป็นชุมชนท่องเที่ยว ประเภท C ณ บ้านชุมพล หมู่ที่ ๔ และตำบลค้อใต้มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่โดดเด่น คือ สวนเกษตรอินทรีย์ ณ บ้านคำเจริญ หมู่ที่ ๕ ศูนย์เรียนรู้เครือข่ายคนมีใจ กลีกรมธรรมชาติตามศาสตร์พระราชา “โคก หนอง นาโมเดล บ้านชุมพล หมู่ที่ ๔ ตลอดจนองค์การบริหารส่วนตำบลค้อใต้ได้ส่งเสริมชุมชนท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น ประเพณีบุญผะเหวด บ้านขาม หมู่ที่ ๓, บ้านขามพัฒนา หมู่ที่ ๙ รวมถึงการจัดประเพณีต่างๆ การจัดสร้างสวนสาธารณะสำหรับพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น

๖.๖ อุตสาหกรรม

ด้านอุตสาหกรรมในพื้นที่ตำบลค้อใต้ ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมครัวเรือน คือเป็นการผลิตง่ายๆ เล็กๆ ในครอบครัวหรือกลุ่มอาชีพในหมู่บ้าน ไม่ใช่โรงงาน ทนและปัจจัยมาก เช่น หัตถกรรมจักสาน การแปรรูปผ้าทอมือผ้าคราม เป็นกระเป๋ากว้าง กระเป๋าสะพายและกระเป๋าตังค์ ผ้ามัดหมี่ขัด การสานรองเท้าและสานรองเท้า สีน้าโอท็อป (หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์) เป็นต้น

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ประชากรในพื้นที่ตำบลค้อใต้ ส่วนมาก ๘๐ % ประกอบอาชีพทางการเกษตรกร เช่น ทำนา ทำไร่ประชาชน ๑๓ % มีอาชีพรับจ้างและไปทำงานต่างประเทศ ๕% มีอาชีพรับราชการและอาชีพอื่นๆ ๒%

มีร้านค้า จำนวน ๕๙ แห่ง

มีร้านอาหาร จำนวน ๑๐ แห่ง

ด้านกลุ่มอาชีพ ตำบลค้อใต้มีกลุ่มอาชีพที่มีความเข้มแข็ง มีการดำเนินกิจกรรมกลุ่มอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

๑. กลุ่มสานตะกร้าและรองเท้า บ้านค้อใต้ หมู่ที่ ๑ และบ้านหนองแค หมู่ที่ ๒

๒. กลุ่มทอเสื่อกก บ้านค้อใต้ หมู่ที่ ๑ และบ้านหนองแคสอง หมู่ที่ ๑๐

๓. กลุ่มจักสาน บ้านหนองแค หมู่ที่ ๒, บ้านหนองแคสอง หมู่ที่ ๑๐ และบ้านขามพัฒนา หมู่ที่ ๙

๔. กลุ่มทอผ้ามัดหมี่บ้านชุมพล หมู่ที่ ๔

๕. กลุ่มปุ๋ยชีวภาพบ้านชุมพล หมู่ที่ ๔

๖. กลุ่มเกษตรอินทรีย์ปลอดสารเคมี บ้านชุมพล หมู่ที่ ๔ และบ้านคำเจริญ หมู่ที่ ๕

๗. กลุ่มขยายพันธุ์ข้าวอินทรีย์บ้านขามพัฒนา หมู่ที่ ๙

๘. กลุ่มเลี้ยงไก่พื้นบ้าน บ้านหนองไชย์ หมู่ที่ ๖

๙. กลุ่มเลี้ยงโค-กระบือบ้านหนองแค หมู่ที่ ๒, บ้านหนองแคสอง หมู่ที่ ๑๐

๑๐. กลุ่มเย็บผ้าบ้านขาม หมู่ที่ ๓

๖.๘ แรงงาน

สภาพแรงงานในพื้นที่ส่วนใหญ่ทำการเกษตร ทำนา เลี้ยงสัตว์เมื่อว่างเว้นจากการเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตรแล้วมีการเคลื่อนย้ายแรงงานจนไปทำงานต่างจังหวัดเมือง โดยเฉพาะแรงงานช่วงอายุ ๒๕-๔๕ ปี จะทำงาน เมืองใหญ่ๆ หรือ นิคมอุตสาหกรรม รวมถึงในต่างประเทศอีกด้วย

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานหรือชุมชน

ตำบลค้อใต้ เป็นชุมชนกึ่งเมืองกึ่งชนบท มีการดำรงชีวิตที่เรียบง่าย อยู่ร่วมกันแบบพึ่งพาอาศัย ประชากรมีอาชีพเกษตรกรเป็นส่วนใหญ่ อาทิเช่น การทำนา การทำไร่ ทำสวน นอกจากนี้ยังมีการปลูกพืชผักสวนครัวไว้รับประทานตามหัวไร่ปลายนา บริเวณครัวเรือน เป็นการลดรายจ่าย และรักษาสุขภาพ

ตำบลค้อใต้ มีหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ จำนวน ๒ หมู่บ้าน คือ บ้านชุมพล หมู่ที่ ๔

ได้รับรางวัลหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบระดับอำเภอ ระดับจังหวัดและรางวัลชมเชยระดับภาค ประจำปี ๒๕๕๔,ปี ๒๕๕๕,ปี ๒๕๕๗,ปี ๒๕๖๒ และบ้านค้อได้ หมู่ที่ ๑ ได้รับรางวัลหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบระดับอำเภอ ปี ๒๕๕๘ มีหมู่บ้านต้นแบบ รางวัล“บ้านสวย เมืองสุข” ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด และเป็นตัวแทนเข้าแข่งขัน ระดับภาค คือ บ้านชุมพล หมู่ที่ ๔ เมื่อปี ๒๕๖๐

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

ประชากรในพื้นที่ตำบลค้อได้ ส่วนมาก ๘๐ % ประกอบอาชีพทางการเกษตรกร เช่น ทำนา ทำไร่ อ้อย สวนยางพารา ปลูกมันสำปะหลัง เป็นต้น

ที่	ชื่อบ้าน	พื้นที่ ถือครอง	พื้นที่ทำการเกษตร					รวม
			ทำนา	ทั่วไป	พืชผัก	ผลไม้	ไม้ดอก ไม้ยืนต้น	
๑	ค้อได้	๑,๒๗๕	๑,๐๘๐	๘๐	๒	๑๕	๐	๑,๑๗๕
๒	หนองแค	๑,๔๓๑	๑,๓๗๐	๔๐	๑	๒๐	๐	๑,๔๓๑
๓	ขาม	๒,๘๗๗	๒,๖๑๐	๑๙๐	๒	๔๕	๐	๒,๘๕๗
๔	ชุมพล	๒,๘๐๔	๒,๑๖๐	๔๕๐	๒	๑๐๒	๐	๒,๗๑๔
๕	คำเจริญ	๒,๕๖๐	๑,๙๙๘	๓๗๐	๒	๑๕๐	๐	๒,๕๒๐
๖	หนองไผ่	๑,๑๘๑	๘๗๐	๑๒๐	๑	๑๐	๐	๑,๐๐๑
๗	ท่าวัด	๖๕๘	๕๓๒	๖๐	๑	๑๕	๐	๖๐๘
๘	นาสมบุญ	๗๒๑	๕๗๒	๑๐	๔	๙	๐	๕๙๕
๙	ขามพัฒนา	๒,๔๔๕	๑,๙๑๑	๒๐๐	๒	๙๒	๐	๒,๒๐๕
๑๐	หนองแคสอง	๑,๖๓๘	๑,๔๗๐	๒๐	๑	๑๗	๐	๑,๕๓๘
	รวม	๑,๗๕๔๐	๑๔,๕๗๓	๑,๕๗๐	๑๘	๔๗๓	๐	๑๖,๖๓๔

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

ตำบลค้อได้มีแหล่งน้ำสำคัญไหลผ่าน คือ ลำน้ำสงคราม,ลำห้วยตาชูย,ลำห้วยปอแดง,ลำห้วย กุดนางอ่า ห้วยกุดจิก และมีหนองน้ำขนาดใหญ่ คือ หนองแคและหนองบะกลาง ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพทางการ เกษตรกร

มีระบบชลุดลอกแหล่งน้ำด้วยระบบธนาคารน้ำใต้ดิน (บ่อเปิด) จำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ หนองแค บ้านหนอง แค หมู่ที่ ๒,ลำห้วยตาชูยตอนกลาง บ้านท่าวัดหมู่ที่ ๗ และลำห้วยตาชูยตอนบนบ้านชุมพล หมู่ที่ ๔ เพื่อกักเก็บน้ำเพื่อ การเกษตรแก่เกษตรกร

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือเพื่อการอุปโภค บริโภค)

ตำบลค้อได้มีน้ำเพื่ออุปโภค-บริโภคใช้ระบบประปาหมู่บ้าน และระบบประปาภูเขาบริการ ประชาชน ในหน้าแล้งช่วงเดือนมีนาคม-พฤษภาคมของทุกปี ตำบลค้อได้จะประสบปัญหาขาดแคลนน้ำอุปโภค คิดเป็นร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ในตำบลค้อได้มีผู้นับถือศาสนาพุทธเป็นส่วนใหญ่ และมีผู้นับถือศาสนาคริสต์ เป็นส่วนน้อย

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่น เป็นไปตามฮีตสิบสองคองสิบสี่ เป็นบุญผะเหวด บุญข้าชะ บุญข้าวประดับดิน บุญข้าวสาก บุญภูธริน เป็นต้น และมีการถือฮีตสิบสอง คาลเจ้าปู่ตาเพื่อสำนึกคุณที่ท่านดลบันดาลคุ้มครองให้พืชพันธุ์ธัญญาหารอุดมสมบูรณ์ตามฤดูกาล

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลค้อใต้ได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ การทำเครื่องจักสานใช้สำหรับในครัวเรือน การทอผ้าหมี่ขิด การทอผ้ามัดหมี่ที่มีลวดลายเป็นเอกลักษณ์ การทอผ้าขาวม้า การเลี้ยงไหมและการทอผ้าไหม การทอเสื่อจากต้นกก และวิธีการจับปลาธรรมชาติ

ภาษาถิ่น ส่วนมากร้อยละ ๙๐ % พูดภาษาอีสาน

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ทรัพยากรธรรมชาติ

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลค้อใต้ได้ผลิตของใช้พื้นเมืองขึ้นใช้ในครัวเรือน และเอาไว้จำหน่าย ได้แก่

- เสื่อทอจากต้นกก บ้านค้อใต้ หมู่ที่ ๑ และบ้านหนองแคสอง หมู่ที่ ๑๐
- ผ้าทอจากฝ้าย ผ้าย้อมครามธรรมชาติที่มีลวดลายเป็นเอกลักษณ์บ้านชุมพล และการแปรรูปผ้าทอมือผ้าครามเป็นกระเป๋าทู กระเป๋าสะพายและกระเป๋าต่างบ้านชุมพล หมู่ที่ ๔
- เครื่องจักรสานที่ทำจากไม้ไผ่บ้านหนองแค หมู่ที่ ๒ และบ้านขามพัฒนา หมู่ที่ ๙
- ลูกประคบสมุนไพรบ้านขาม หมู่ที่ ๓

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน และน้ำดิบจากแม่น้ำสงคราม อ่างเก็บน้ำห้วยทราย ลำห้วยตาซุย ลำห้วยกุดจิก หนองบะกลาง ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณน้อย ไม่สามารถนำขึ้นมาใช้ให้พอเพียงได้ และบางแห่งเค็ม ไม่สามารถใช้ดื่มและอุปโภคได้

๙.๒ ดิน

ส่วนใหญ่เป็นดินร่วนที่อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำนา ทำไร่ ปลูกยางพารา อ้อย มันสำปะหลัง เป็นดินร่วนปนทรายบางส่วน บางพื้นที่เป็นลักษณะดินเค็ม

๙.๓ ป่าไม้

มีป่าไม้ชุมชนที่ได้รับการอนุรักษ์ในบริเวณวัด ส่วนใหญ่เป็นไม้ยืนต้น ไม้ผลัดใบมีความอุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งอาหารป่า เช่น เห็ดต่างๆ ได้ดี และมีการจัดกิจกรรมปลูกป่าในที่สาธารณะ เพิ่มพื้นที่สีเขียว

๙.๔ การจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

องค์การบริหารส่วนตำบลค้อใต้ มีพื้นที่เพียง ๓๕ ตารางกิโลเมตร ไม่มีพื้นที่สาธารณะที่สามารถรองรับและไม่สามารถจัดซื้อที่ดินมาเป็นที่สำหรับทิ้งขยะได้ เนื่องจากข้อจำกัดด้านพื้นที่ ไม่มีรถเก็บขนขยะ จึง ประกาศนโยบายสาธารณะ คือ ตำบลปลอดรถเก็บขยะปลอดถังขยะ มีการรณรงค์ ส่งเสริมและจัดการมูลฝอยในพื้นที่ทั้งในระดับต้นทาง กลางทาง ปลายทาง มุ่งเน้นการบริหารจัดการขยะมูลฝอยแบบมีส่วนร่วม คือ ประชาชนจัดการตนเอง “ใช้น้อย ใช้ซ้ำ ใช้

ใหม่” ลดปริมาณขยะมูลฝอยที่จะต้องส่งเข้าไปทำลายด้วยระบบต่างๆ ให้น้อยที่สุด การนำขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์ทั้งในส่วนของการใช้ซ้ำและแปรรูปเพื่อใช้ใหม่ (Reuse & Recycle) รวมถึงการกำจัดที่ได้ผลพลอยได้ เช่น ปุ๋ยหมัก

องค์การบริหารส่วนตำบลค้อใต้ ยังได้จัดตั้งธนาคารขยะ และกองทุนขยะรีไซเคิล เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ เพื่อสร้างวินัยการคัดแยกขยะครัวเรือน ส่งเสริมการมีรายได้จากการขายขยะรีไซเคิล และจัดสวัสดิการสงเคราะห์ศพ กรณี มีสมาชิกในครัวเรือนของสมาชิกธนาคารขยะรีไซเคิลเสียชีวิต โดยหักจากบัญชีผู้ฝากธนาคารขยะ รายละเอียด ๒๐ บาท ปัจจุบันยอดเงินสงเคราะห์ศพฯ ละ ๑๔,๘๒๐ บาท

ธนาคารขยะและกองทุนขยะรีไซเคิลตำบลค้อใต้ มีสมาชิกจำนวน ๘๓๖ ครัวเรือน มีเงินหมุนเวียนราว ๒,๓๔๓,๑๙๔ บาท แยกเป็น

- จ่ายเงินสวัสดิการสงเคราะห์ศพ กรณี มีสมาชิกในครัวเรือนของสมาชิกธนาคารขยะรีไซเคิลเสียชีวิตไปแล้ว จำนวน ๗๓ ราย เป็นเงิน ๙๑๙,๐๒๐ บาท
- สมาชิกฯ ขอเบิกเงินสดไปใช้สอย จำนวน ๗๐๓ ราย เป็นเงิน ๙๕๖,๘๘๑ บาท
- เงินคงเหลือในบัญชีเงินฝาก จำนวน ๔๖๗,๒๙๓ บาท

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ได้แก่

๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการฉีกก้างป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและ ระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนอนมากขึ้น

๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินงานชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกย่องการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้าเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงาน และพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรม จริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- (๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- (๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี
- (๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะ

จิตใจให้เข้มแข็ง

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาค และเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของ

ชุมชน

- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนาไปสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้ มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการ

อุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการ

วางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

๑) การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท และ ๓๐๑,๑๙๙ บาทต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒) การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมี

คุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓) การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔) การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) ขจัดกาทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๑.๓ THAILAND ๔.๐

รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา มุ่งมั่นในการนำ “โมเดลประเทศไทย ๔.๐” หรือ “ไทยแลนด์ ๔.๐” มาใช้ เพื่อผลักดันประเทศให้หลุดพ้นกับดัก ๓ กับดักที่กำลังเผชิญ ทั้ง ๑) กับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) ๒) กับดักความเหลื่อมล้ำ (Inequality Trap) ๓) กับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา (Imbalance Trap) เป้าหมายเพื่อนำประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน อย่างเป็นรูปธรรม ผ่านโมเดลนี้

ก่อนหน้าที่จะมีการพัฒนาประเทศไทย ๔.๐ นั้น ไทยเริ่มก้าวสู่โมเดลไทยแลนด์ ๑.๐ หลังจากเริ่มต้นพัฒนาภาคเกษตรกรรม แล้วจึงค่อยปรับมาสู่ไทยแลนด์ ๒.๐ การลงทุนอุตสาหกรรมเบาที่มุ่งเน้นแรงงานราคาต่ำ เช่น สิ่งทอ อาหาร และมาสู่ ไทยแลนด์ ๓.๐ มุ่งเน้นการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมหนัก ซึ่งการพัฒนาของประเทศไทยใน ๓ ช่วงแรกนั้น ไทยมีการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงสุดเฉลี่ยถึง ๗% ต่อปี แต่มาถึงจุดหนึ่งหลังปี ๒๕๔๐ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงมาเป็น ๓-๔% ต่อปี

เหตุผลสำคัญเพราะไทยไม่เคยปรับโครงสร้างเศรษฐกิจอย่างจริงจังมาก่อน และไม่เคยมีการพัฒนาเทคโนโลยีของตัวเอง แรงงานไม่ได้มีทักษะจนกลายเป็นปัญหาความเหลื่อมล้ำของโอกาส ซึ่งในช่วงนี้รัฐบาลต้องการก้าวกระโดดข้ามหุบเหว ซึ่งต้องใช้ความกล้าหาญทางการเมือง และต้องใช้พลังที่เรียกว่าพลังประชารัฐในการขับเคลื่อนไทยแลนด์ ๔.๐

๓ กลไกขับเคลื่อนประเทศไทย ๔.๐ กลไกขับเคลื่อน (Engines of Growth) ชุดใหม่ ประกอบด้วย

๑) Productive Growth Engine ซึ่งเป้าหมายสำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนประเทศไทยสู่ประเทศที่มีรายได้สูง (High Income Country) ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ปัญญา เทคโนโลยี และ ความคิดสร้างสรรค์

กลไกดังกล่าว ประกอบไปด้วย การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในรูปแบบประชารัฐ การบริหารจัดการสมัยใหม่ และการสร้างคลัสเตอร์ทางด้านเทคโนโลยี การพัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาโมเดลธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม กิจกรรมร่วมทุนรัฐและเอกชนในโครงการขนาดใหญ่ รวมถึงการบ่มเพาะธุรกิจด้านเทคโนโลยี เป็นต้น ซึ่งถือเป็นการตอบโจทยความพยายามในการก้าวข้ามกับดักประเทศรายได้ปานกลางที่ไทยกำลังเผชิญอยู่

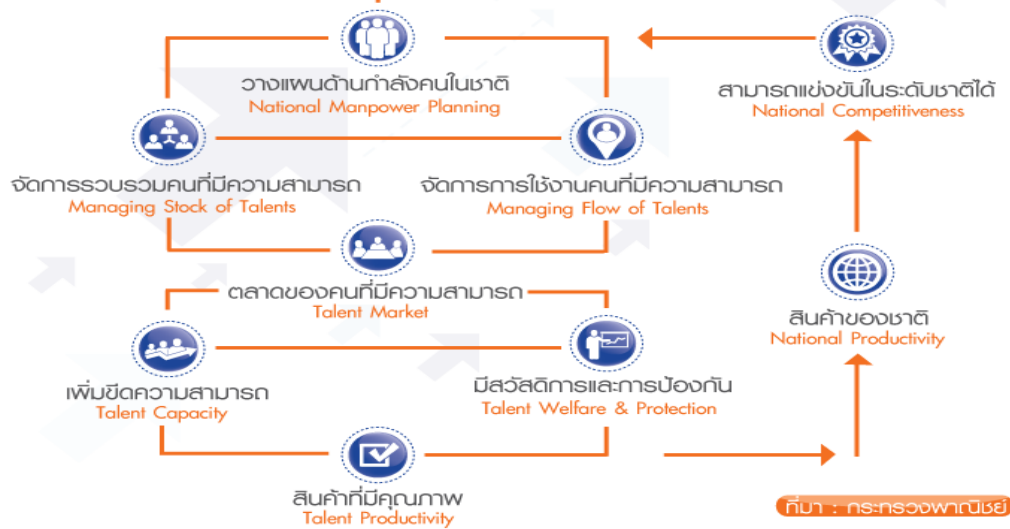
๒) Inclusive Growth Engine เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์และเป็นการกระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งที่เกิดขึ้น โดยกลไกนี้ ประกอบด้วย การสร้างคลัสเตอร์เศรษฐกิจระดับกลุ่มจังหวัด การพัฒนาเศรษฐกิจระดับฐานรากในชุมชน การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อตอบโจทยประเด็นปัญหาและความท้าทายทางสังคมในมิติต่างๆ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ การส่งเสริมและสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้มแข็ง และสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก การสร้างงานใหม่ๆ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การยกระดับขีดความสามารถ การเสริมสร้างทักษะและการเติมเต็มศักยภาพของประชาชนให้ทันกับพลวัตการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก และการจ่ายภาษีให้แก่ผู้มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแบบมีเงื่อนไข (Negative Income Tax) เพื่อแก้ไขกับดักความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

๓) Green Growth Engine การสร้างความมั่งคั่งของไทยในอนาคต จะต้องคำนึงถึงการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบโจทยการหลุดออกจากกับดักความไม่สมดุลของการพัฒนาระหว่างคนกับสภาพแวดล้อม โดยกลไกนี้ประกอบด้วย การมุ่งเน้นการใช้พลังงานทดแทน การปรับแนวคิดจากเดิมที่คำนึงถึงต้นทุนได้เปรียบเรื่องต้นทุน (Cost Advantage) เป็นหลัก มาสู่การคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้จากการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งระบบ (Lost Advantage) หัวใจสำคัญอยู่ที่การพัฒนากระบวนการผลิตให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด อันจะเกิดประโยชน์กับประเทศและประชาคมโลกด้วยในเวลาเดียวกัน

ทั้ง ๓ กลไกขับเคลื่อน “ประเทศไทย ๔.๐” ถือเป็นการปฏิรูปประเทศไทยไปสู่ความมั่งคั่งอย่างมั่นคงและยั่งยืน เพื่อให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ซึ่งถือเป็นการเปลี่ยนโมเดลเศรษฐกิจจากการพึ่งพาการลงทุนต่างประเทศ มีการลงทุนการวิจัยและพัฒนาตัวเองน้อยมากโดยมุ่งเน้นการพัฒนาการศึกษาคน สร้างการวิจัยและพัฒนาโครงสร้างเศรษฐกิจ ให้ไทยสามารถอยู่ได้ในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งรัฐบาลต้องกล้าพอที่จะถอดกับดักจากการดึงเงินลงทุนต่างประเทศ เอาเทคโนโลยีของต่างชาติมา และต้องยืนอยู่บนขาตัวเองในระดับหนึ่ง

Thailand 4.0 & National Human Capital Development

Thailand 4.0

Thailand 4.0 & Learning Society Creation

๑.๔ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้ง

องค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการอมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัว ได้อย่างอบอุ่น

(๔) พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการพัฒนาพื้นที่บริเวณเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับ อุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาหน้าท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

(๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก

(๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน

(๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม

(๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน

(๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล

(๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง

(๗) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

วิสัยทัศน์ "เป็นแหล่งเกษตรปลอดภัยก้าวไกลการค้า พัฒนาการท่องเที่ยว"

เป้าประสงค์รวม

เพิ่มมูลค่าการเกษตร และรายได้ ของประชาชน

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒. การพัฒนาการค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว
๓. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน
๔. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน
๕. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคงชายแดนครบวงจรและได้มาตรฐานสากล

ตำแหน่งการพัฒนา

๑. การเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
๒. การค้าการลงทุน
๓. การพัฒนาการท่องเที่ยว

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ “พัฒนาคือได้ให้น่าอยู่ ประชาชนอยู่ดีกินดีสร้างสามัคคีในชุมชน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

- ๑.๑ แนวทาง การจัดการศึกษา และการสนับสนุนส่งเสริมการศึกษา
- ๑.๒ แนวทาง การส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ
- ๑.๓ แนวทาง การสงเคราะห์ การส่งเสริมสวัสดิการ และการส่งเสริมคุณภาพ

ชีวิต สตรี เด็ก คนชรา คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ติดเชื้อเอดส์ และผู้ยากจน

- ๑.๔ แนวทาง การส่งเสริมสุขภาพและการควบคุมป้องกันโรค
- ๑.๕ แนวทางการส่งเสริมสุขภาพ และพัฒนาสถาบันครอบครัว

๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๑ แนวทางการก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาเส้นทางคมนาคม แหล่งน้ำระบบ สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

- ๒.๒ แนวทาง การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๒.๓ แนวทาง การบริการประชาชน
- ๒.๔ แนวทาง การแก้ไขปัญหาเสพติด การทุจริต คอร์รัปชัน
- ๒.๕ แนวทางการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๒.๖ แนวทาง การอนุรักษ์ ฟื้นฟูบำบัด ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒.๗ แนวทาง การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม
- ๒.๘ แนวทาง การพัฒนาองค์กรและบุคลากร
- ๒.๑๐ แนวทางการปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- ๒.๑๑ แนวทางการจัดหาและพัฒนารายได้

๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

- ๓.๑ แนวทางการปรับโครงสร้างพื้นฐานระบบการผลิตทาง การเกษตรและปศุสัตว์
- ๓.๒ แนวทาง การพัฒนาตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจ พอเพียง
- ๓.๓ แนวทาง การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์
- ๓.๔ แนวทาง การส่งเสริมการฝึกอบรมการประกอบอาชีพ
- ๓.๕ แนวทาง การแปลงสินทรัพย์เป็นทุน

๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว

- ๔.๑ แนวทาง การอนุรักษ์ ฟื้นฟูศิลป ประเพณี วัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.๒ แนวทางจัดให้มี และการบำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยวสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ

๔.๓ แนวทาง การส่งเสริมท่องเที่ยว

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๑ การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล
- ๒ มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สะดวกครบถ้วน
- ๓ ส่งเสริมการพัฒนาด้านเศรษฐกิจการมีรายได้ มีงานทำและสวัสดิการที่ดีขึ้น
 - ๔ ส่งเสริมการศึกษา กีฬา อนุรักษ์ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญาชาวบ้าน
 - ๕ สร้างความเข้มแข็งของชุมชน สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

๒.๔ ตัวชี้วัด

ร้อยละของความสำเร็จของเป้าหมาย/ผลผลิตโครงการ

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

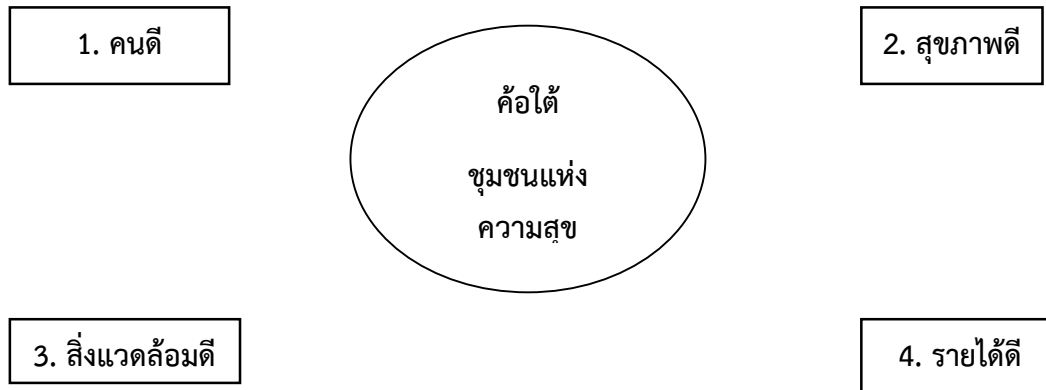
ค่าที่แสดงความก้าวหน้าของเป้าหมาย

๒.๖ กลยุทธ์

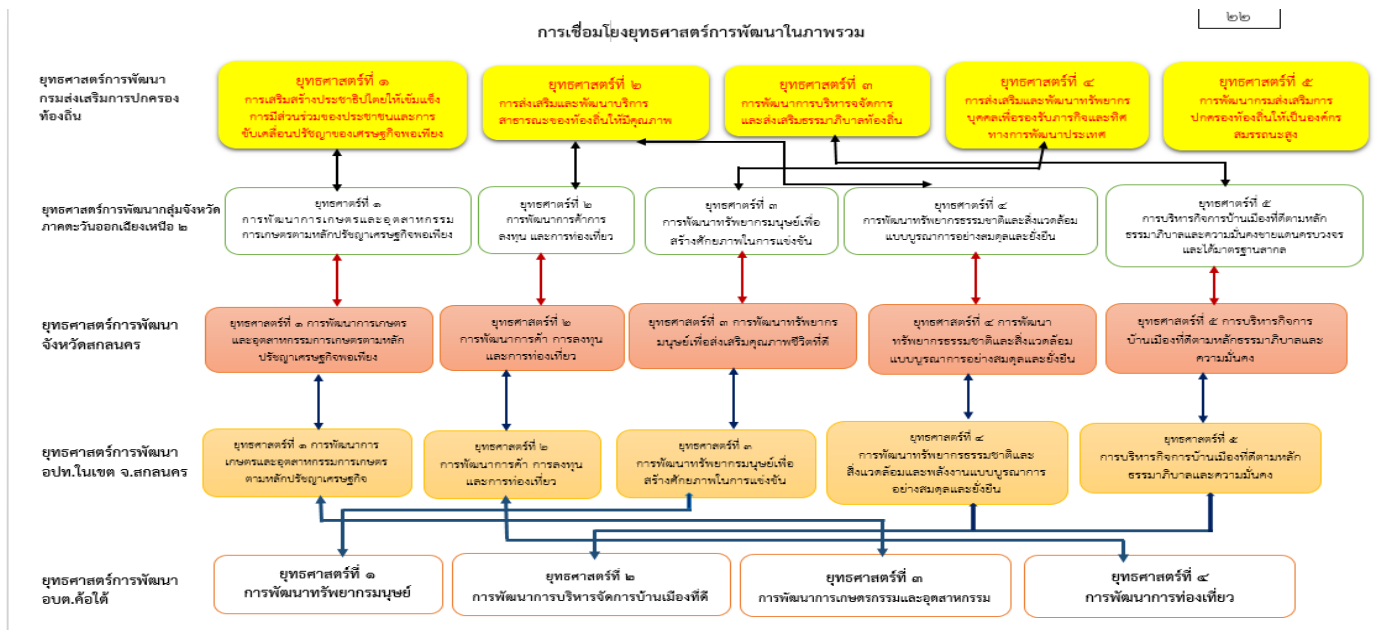
- ๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
 ๑. พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีความสามารถในการแข่งขันระดับประเทศ
 ๒. ส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาชาวบ้านสามารถในการแข่งขันระดับประเทศ
 ๓. ส่งเสริมให้ชุมชนมีความสามัคคี ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และมีสุขภาพดี
 - ๔ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคม
 ๕. ส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชนเพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้
 ๖. เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนสู่สังคมน่าอยู่
- ๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
 ๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคมนาคม ด้านไฟฟ้า ด้านประปาและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- ๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม
 ๑. ปรับโครงสร้างพื้นฐานระบบการผลิตทาง การเกษตรและปศุสัตว์
 ๒. ส่งเสริมการพัฒนาตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจ พอเพียง
 ๓. การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์
 - ๔ ส่งเสริมการประกอบอาชีพ
- ๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว
 ๑. ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟูศิลปปะ ศาสนา วัฒนธรรมจารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ๒ พัฒนาและการบำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยวสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนขององค์การบริหารส่วนตำบลคือได้ คือ เราจะมีความสุขไปด้วยกัน ภายใต้คือชุมชนแห่งความสุข ๔ดี ประกอบด้วย

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์การจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๑.๑ วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT)

วิเคราะห์ศักยภาพจากปัจจัยภายในขององค์กรบริหารส่วนตำบลค้อใต้ (Inside out)

๑. จุดแข็ง (STRENGTHS)

- มีการจัดโครงสร้างภายในที่เหมาะสม สอดคล้องกับการกิจ
- การมีส่วนร่วมของประชาชน
- การบริหารจัดการยึดหลักธรรมาภิบาล
- มีการแบ่งงาน/มอบหมายงานหน้าที่รับผิดชอบ
- อยู่ใกล้ถนนสายหลัก การคมนาคมสะดวก
- มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และแหล่งน้ำ
- มีผลผลิตทางการเกษตรที่สมบูรณ์
- มีหัตถกรรมพื้นบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ประชาชนบางส่วนมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ
- เป็นตำบลขนาดกลาง การติดต่อ สื่อสารสะดวกรวดเร็ว

๒. จุดอ่อน (WEAKNESS)

- มีแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคไม่เพียงพอ
- โครงสร้างพื้นฐานยังไม่ครบทั้งตำบล
- มีแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อใช้ในการเกษตรจำกัด
- ชุมชนไม่เข้มแข็ง การรวมกลุ่มประกอบอาชีพไม่ยั่งยืน
- ขาดการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน
- ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ
- องค์กรทำงานเชิงรับมากกว่าเชิงรุก

๓. โอกาส (OPPORTUNITIES)

- นโยบายของรัฐบาล/จังหวัด สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่น
- การแก้ไขปัญหาความยากจน ปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐ
- องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารจัดการ และมีกระจาย

อำนาจหน้าที่ให้โดยตรง

๔. อุปสรรค (TREATS)

- กฎระเบียบ ข้อบังคับ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
- งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอในการดำเนินงาน
- การหน้าที่ถ่ายโอนมากขึ้น แต่บุคลากรมีน้อยและไม่มีความชำนาญงานที่

ได้รับถ่ายโอน

- ค่านิยมเปลี่ยนไป

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
๑. โครงสร้างพื้นฐาน	๑) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	- ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่สาธารณะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้

	๓) ชุมชนขยายมากขึ้นระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตันส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ	- ราง/ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- มีรางระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่อุดตัน ไม่ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ
	๔) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะจะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา
ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
๒. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๑) มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ	- ด้านสาธารณสุข	- ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	ในพื้นที่ไม่มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ
	๒) ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน		- ประชาชนกลุ่มเสี่ยงและผู้ป่วย	
	๓) ปริมาณขยะและน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น		- ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ปริมาณขยะและน้ำเสียถูกกำจัดให้หมดด้วยวิธีการที่ถูกต้อง
	๔) ประชาชนบริโภคอาหารที่ปลอดภัย		- ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ประชาชนทราบและสามารถเลือกบริโภคอาหารที่ปลอดภัยได้ถูกต้อง
	๕) ประชาชนในพื้นที่บางรายมีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงแข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับความเดือดร้อนเรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ได้รับความช่วยเหลือซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้มั่นคงแข็งแรง
	๖) มีการขยายตัวของประชากรเพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดการขยายตัวของอาคารบ้านเรือนทำให้เกิดเป็นชุมชนแออัด	- ประชากร	- พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ควบคุมการก่อสร้างอาคารบ้านเรือนการพิจารณาออกใบอนุญาตเพื่อไม่เกิดปัญหาจากการก่อสร้างอาคาร

	ประชาชนบางครัวเรือนบริโภค-บริโภคน้ำที่ยังไม่สะอาดและมีสิ่งเจือปน เช่น จากน้ำฝน น้ำที่ไม่ได้คุณภาพ มีตะกอน	- การอุปโภค-บริโภค	- ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ประชาชนบริโภคน้ำที่สะอาดถูกสุขลักษณะ
	๑) การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณในการศึกษาครอบครัวยากจน	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- มีสื่อการเรียนการสอนที่พอเพียง เด็กนักเรียนได้รับการศึกษาที่สูงขึ้นมีงบประมาณในการศึกษาเล่าเรียน
	๒) เด็กและผู้สูงอายุบางครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ตามลำพังและรับภาระในการดูแลเด็ก		- ผู้สูงอายุและเด็กในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ผู้สูงอายุและเด็กได้รับการดูแลที่ดี
	๓) ผู้พิการไม่ได้รับความช่วยเหลือในดำรงชีวิต		- ผู้พิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ผู้พิการได้รับความช่วยเหลือในการดำรงชีวิตและทั่วถึง

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
	๔) เยาวชนและวัยรุ่นติดเกมส์ สิ่งลามก บุหรี่ เหล้า สารเสพติด และท้องก่อนวัยอันสมควร		- เยาวชนและวัยรุ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- เยาวชนและวัยรุ่นมีอนาคตที่ดี
	๖) ประชากรที่สูบบุหรี่จำนวน ๓๐๐ คนดื่มสุรารจำนวน ๑๗๑ คน		- ประชาชนที่สูบบุหรี่และดื่มสุรา	- ประชาชนเลิกสูบบุหรี่และเลิกดื่มสุรา
๓. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	๑) ประชาชนไม่มีการวางแผนในการดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ประชาชนสามารถวางแผนการดำเนินงานได้เอง
	๒) ขาดแหล่งเงินลงทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- มีแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ
	๓) ประชาชนขาดสถานที่จำหน่ายสินค้า	- การพาณิชยกรรม	- ร้านค้าแผงลอย	- ร้านค้าแผงลอยมีสถานที่ในการขายจำหน่ายสินค้า
	๔) ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำระยะทางการขนส่ง		- เกษตรกรในพื้นที่	- ผลผลิตมีราคาสูงขึ้น

	ผลผลิตไกลจากแหล่งรับซื้อ			
	๕) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพ สูงขาดแคลนการจ้างงาน		- ผู้ประกอบอาชีพ รับจ้าง	- ค่าแรงสูงขึ้น เหมาะสมกับค่าครอง ชีพ มีการจ้างงาน มากขึ้น
	๖) ครั้วเรือมีรายได้ เฉลี่ยต่อปี ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๙ ครั้วเรือ		- ประชาชนที่มี รายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ มาตรฐาน	- ไม่มีครัวที่ตกเกณฑ์ มาตรฐานรายได้
ดาน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและ ปริมาณของ ปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้ม อนาคต
	๗) ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มี แหล่งท่องเที่ยวและ กิจกรรมการท่องเที่ยว	- การท่องเที่ยว	- ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- มีแหล่งท่องเที่ยวในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล และส่งเสริมกิจกรรมการ ท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
๔. ด้านการจัด ระเบียบชุมชน และการรักษา ความสงบ เรียบร้อย	๑) การจราจรบนถนน มีเพิ่มมากขึ้นอาจทำให้ เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้	- การจราจร	ประชาชนที่สัญจร ไปมาบนถนน	มีระบบควบคุมการจราจร เช่น ติดตั้งสัญญาณไคร พริบเพื่อเตือนให้ ระมัดระวัง
	๒) มีการทำลายและ ลักขโมยทรัพย์สินของ ประชาชนและราชการ รวมทั้งเกิดการทะเลาะ วิวาทกันในชุมชน	- การรักษา ความปลอดภัย ในชีวิตและ ทรัพย์สินของ ประชาชน	- ประชาชนและ ส่วนราชการ	- มีการป้องกันและรักษา ความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชนละ ส่วนราชการ เช่น การ ติดตั้งกล้องวงจรปิด การ ให้ผู้นำ อปพร. ควบคุม และระงับเหตุทะเลาะ วิวาท
๕. ด้านการ บริหารจัดการ และการอนุรักษ์ ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๓) เป็นพื้นที่ที่มีดินเค็ม และน้ำใต้ดินเป็น น้ำเค็มหรือมีรสกร่อย ไม่สามารถใช้ในการ เกษตรและอุปโภค- บริโภคได้	- ดินและน้ำใต้ ดิน	- พื้นที่ในเขต องค์การบริหาร ส่วนตำบล	- ปัญหาเรื่องดินเค็มลดลง จัดหาแหล่งน้ำจากแหล่ง อื่นเพิ่มมากขึ้น
	๔) มีปัญหาเรื่องขยะ และน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น ส่งกลิ่นเหม็นรำคาญ	- สิ่งแวดล้อม	- ผู้ประกอบการ และชุมชนในเขต	- ปัญหาขยะและน้ำเสีย ลดลงผู้ประกอบการ สามารถกำจัดขยะและน้ำ

			พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล	เสียเองได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน
๖. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นถูกกลืนเลือนไปมาก	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ถูกกลืนเลือนไปมาก	- ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	- ยกย่อง เชิดชูคนดีหรือปราชญ์ชาวบ้านในโอกาสต่างๆ เพื่อเป็นตัวอย่างแก่เยาวชนและประชาชน ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่ถูกกลืนและคงอยู่สืบไป

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	หน่วยงานสนับสนุน
๑	การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	บริการชุมชนและสังคม บริหารทั่วไป	แผนงานการศึกษา แผนงานสังคมสงเคราะห์ แผนงานสาธารณสุข แผนงานบริหารงานทั่วไป	กองการศึกษาฯ กองสวัสดิการสังคม สำนักงานปลัด อบต.	กองช่าง กองคลัง
๒	การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	บริการชุมชนและสังคม บริหารทั่วไป งบกลาง	แผนงานอุตสาหกรรมและโยธา แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานบริหารงานทั่วไป แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานรักษาความสงบภายใน แผนงานงบกลาง	กองช่าง กองสวัสดิการสังคม กองการศึกษาฯ สำนักงานปลัด อบต.	กองคลัง
๓	การพัฒนาการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม	การเศรษฐกิจ บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการเกษตร แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานอุตสาหกรรมและโยธา แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	กองสวัสดิการสังคม กองช่าง	กองคลัง สำนักงานปลัด อบต. กองการศึกษาฯ

๔	การพัฒนาการท่องเที่ยว	การเศรษฐกิจ บริการชุมชนและ สังคม	แผนงานการเกษตร แผนงานการพาณิชย์ แผนงานการศึกษา วัฒนธรรมและนันทนาการ แผนงานเคหะชุมชน	กองการศึกษาฯ กองช่าง สำนักงานปลัด อบต.	กองคลัง กอง สวัสดิการ สังคม
รวม	๔	๔	๑๐	๔	